तवकथामृतं तप्तजीवनम्
tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

57. szám | *Padminī Ekādaśī* | 2023. július 29.

1 Kṛṣṇa Fog Neked Gurut Küldeni!
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
2 Az Igazság Szolgálata
Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura
2 Mit Csinál Egy Szellem?
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja
2 Ahogyan A Varjú Repül
Mādhavānanda dāsa

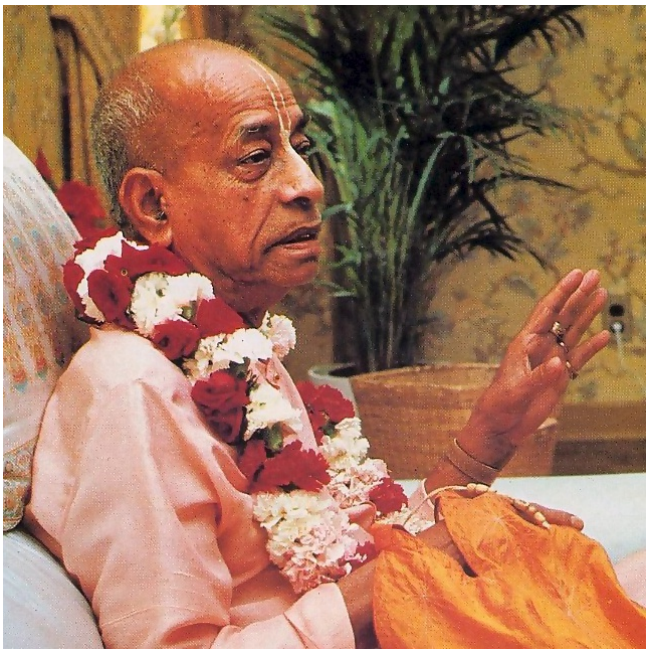

Kṛṣṇa Fog Neked Gurut Küldeni!

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Prabhupāda: A lelki tanítómester az ember legjobb barátja, mivel Ő menti meg zavarodottság lángoló tüzétől.

O'Grady: Az a probléma, hogy hogyan lehet megtalálni ezt a lelki tanítómestert.

Prabhupāda: Nem, ez nem gond! A probléma az, ha őszinte vagy... ...vannak problémáid, de Isten ott van a szívedben. *īśvaraḥ sarva-bhūtānāṁ hṛd-deśe 'rjuna tiṣṭhati*. Isten nincs távol. Ott van a szívedben. Tehát ha őszinte vagy, akkor Isten fog küldeni neked egy lelki tanítómestert!

O'Grady: Köszönöm. Ez tudom.

Prabhupāda: Ezért hívják Istent *caitya-gurunak*, a szívben lévő lelki tanítómesternek. A fizikailag megnyilvánuló lelki tanítómester pedig Isten kegye. Ha Isten azt látja, hogy őszinte vagy, akkor küldeni fog neked egy lelki tanítómestert, aki pedig majd megvéd. Segíteni fog neked belülről és kívülről is. Kívülről mint a lelki tanítómester fizikai formában, belülről pedig mint a szívben lévő lelki tanítómester.

Bhakta:

īśvaraḥ sarva-bhūtānāṁ
hṛd-deśe 'rjuna tiṣṭhati
bhrāmayan sarva-bhūtāni
yantrārūḍhāni māyayā

Ó, Arjuna! A Legfelsőbb Úr mindenki szívében ott van, s Ő irányítja az anyagi energia szekerén ülő összes élőlény vándorlását.

A test olyan, mint egy gép, a lélek ezen a gépen ül, Isten pedig ott van a szívében. És Ő irányít: „Ezt akartad csinálni, most menj hát, és csináld!" Ha őszinte vagy: „Istenem, most Téged akarlak," akkor is irányítani fog: „Menj és megkapsz!" Ez a folyamat. De ha valami mást akarunk, nem Istent, Ő akkor is eligazít: „Menj, és szerezd meg!" Ő nagyon kedves! *Īśvaraḥ sarva...* Valamit akarok, Ő ott van a szívemben, és utat mutat: „Igen, gyere ide. Vedd el!" Ha tehát Isten tudja jelezni, „Menj, vedd el ezt," akkor a lelki tanítómester miért ne tudná? Először is mohónak kell lennünk arra, hogy újraélesszük az

Isten-tudatunkat. És akkor Isten majd elküldi nekünk a lelki tanítómestert. ❁

Beszélgetés Desmond O'Grady ír költővel.
1974. május 23., Róma
In: Az önmegvalósítás tudománya. Hetedik fejezet
Bhaktivedanta Book Trust

Az Igazság Szolgálata

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Az igazságot soha nem lehet az Úrtól eltávolodott képességekkel szolgálni. Az igazság szolgálata a lélek kötelessége, és a lélek képtelen arra, hogy az igazságtól eltérjen. Ennek a szolgálatnak nincs oka és szünet nélkül létezik. Az igazság azonos az igazság tanítójával. A védák következtetésében nem lehet olyan tudás, mely ne rendelkezne *Śrī Gurudeva* lótuszlábainak vegyítetlen szolgálatával. Isten *bhaktájának* kivételével senki nem lehet az igazság tanítója. Ez nem az irracionális orthodoxia dogmája, hanem az igazság. Senki nem lehet *Guru* még annak ellenére sem, hogy a legemelkedettenn családba született, minden áldozatba beavatást nyert, a Védák többezer ágát tanulmányozta, ha nem egy igaz *Vaiṣṇava*. ❁

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura:
Sri Chaitanya's Teachings, 31. oldal

Mit Csinál Egy Szellem?

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

Ó, ostoba elme! Miért jöttél ebbe az anyagi világba? Valóban ember vagy-e, ha miután megkaptad ezt a ritka emberi testet, nem fogsz *hari-bhajanát* végezni? Nem, akkor nem vagy ember. *Mānu ākāra hoile ki haya koro bhūta kara* – lehet, hogy emberi testet kaptál, de a tetteid olyanok, mint egy szellemé. Máskülönben miért ne énekelnéd Śrī Kṛṣṇa Govinda Neveit? Csak egy szellem nem képes erre. Emberi testet kaptál, de ha nem ejted ki Śrī Kṛṣṇa Govinda Neveit, akkor a cselekedeteid olyanok, mint egy szellemé!

Egy papagájt meg lehet tanítani arra, hogy azt mondja: „Kṛṣṇa! Kṛṣṇa!" A papagáj ki tudja mondani. De te nem mondod! Olyan lusta vagy! Miért vagy ilyen lusta? Miért nem mondod ki a Szent Nevet? Azt, hogy Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare? Ne legyél lusta! Kelj korán reggel, háromkor vagy négykor. Mikor kelsz fel? Háromnegyed négykor? Lusta vagy! Kelj háromkor vagy fél négykor. Fürödj meg azonnal, és menj a templomba! Énekeld, hogy Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare. És ekkor eléred az emberi élet célját. Miért lustulsz el? Nem kelsz korán, és nem foglalod el magad a *bhajanában*. Micsoda dolog ez? Egy szellem csinál ilyet! Igen, ez így van! Éjjel-nappal, napi huszonnégy órán át csak fecsegés, fecsegés, fecsegés, mint a majmok. Csak gusztustalan, a politikával és az érzékkielégítéssel kapcsolatos dolgokról való beszéd. „Háború lesz..." „Mit fogunk csinálni?"„... ez meg az...." Csak fecsegés, fecsegés, mint a majmok. Nem tudod azt kimondani, hogy Govinda, Hari vagy Kṛṣṇa? ❁

Lecke.
1995. május 1.
Bhubaneswar, Orissza

Ahogyan A Varjú Repül

Śrī Gauḍīya Kaṇṭhahāra – részlet

A következő történet – amit Śalya mond el Karṇának, és a *Mahābharata Karṇa-parva* 41. fejezetében található – igen szépen mutatja be a büszkeség veszélyeit.

Az óceán mellett élt egyszer egy gazdag *vaiśya*, aki sok-sok áldozatot mutatott be és bőkezűen adakozott is. Mindig csöndes volt, követte a társadalmi osztályának megfelelő szabályokat és a szokásait illetve elméjét tekinve is igen tiszta volt. Ennek a *vaiśyának* több gyereke is született, akik jámboran és minden élőlénnyel kedvesen viselkedtek. Mivel ez a *vaiśya* egy vallásos király által uralt területen lakott, békés és minden aggodalomtól mentes életet élt.

Volt egy varjú, aki minden nap elment ennek a *vaiśyának* az otthonába, hogy a gyerekek által nekiadott ételből egyen. Miután minden nap pazar tejet, pudingot, joghurtot, mézet, vajat és másféle ételeket evett, nagyon arrogánssá vált és elkezdett az összes többi madárra lekicsinylően gondolni.

Egyik nap néhány hatalmas fehér hattyú érkezett az óceán partjára. Ezek a madarak sebességüket és azt a távolságot tekintve, ameddig képesek voltak elrepülni gyakorlatilag Garudával voltak egyenlőek. Amikor a *vaiśya* gyerkei meglátták őket, viccesen így szóltak a varjúhoz:

– Ó, egek őrzője! Te még ezeknél a nagy madaraknál is nagyszerűbb vagy!

Az arroganciától és a büszkeségtől megrészegülve a varjú igaznak gondolta e szavakat, s így kihívást

intézett a hattyúk vezetőjéhez:

– Versenyezzünk, hogy meglássuk, ki a legjobb!

A varjút hallva a hattyúk, akik a madarak legjobbjai és oda szállnak, ahová csak a kedvük tartja, nevetni kezdtek.

– Mi hattyúk vagyunk, a Mānasa tónál élünk. Az egész világot beutazzuk, és a szárnyas lények között mindig dícsérnek bennünket, amiért ilyen messzire tudunk repülni. Egy varjú amilyen, mint te is vagy, hogyan remélheté, hogy versenyre kel egy hattyúval? – kérdezték a varjút.

– Én mondom nektek, amilyen nagyszerű vagyok több száz *yojanányit* repülök miközben száz és száz különféle mozdulatsort is bemutatok! Felemelkedek, lecsapok, körbeforgok, egyenesen vagy lágyan szállok, hátrafelé haladok, hatalmas sebességgel repülve megmutatom majd óriási erőmet és jártasságomat a repülésben!

– Ó, varjú! Repülhetsz száz és egy különböző módon. Én viszont csak egyféleképp teszem majd, ahogyan azt minden más madár is ismeri, mivel én nem tudok másikat. Te vörösszemű pedig szállj, ahogy szeretnél! – válszolta neki az egyik hattyú.

– Na most majd látni fogjuk, ahogyan a varjú testvérünk legyőzi a hattyúkat! – mondták az ott összegyűlt varjak a hattyút hallva.

Ezután a varjú és a hattyú felszálltak. A hattyú egyszerűen csak egyenesen repült, a varjú pedig bonyolult mozdulatokat végzett. Társuk repülési stílusainak változatos sokféleségét látva a fekete madarakat öröm töltötte el, és hangosan károgni kezdtek.

Egy pillanatra még úgy is tűnt, mintha a varjú legyőzte volna a hattyút, de az hirtelen nagy sebességgel nyugati irányba, az óceán felé repült. A varjú, miután egy ideig követte, és már semerre nem látott sem fákat, sem szárazföldet, megijedt. „Ha elfáradok, hol fogok megpihenni ezen a hatalmas óceánon? A víz mérhetetlenül mély, és több száz szörny lakik benne, amelyek felfalnak engem!” – gondolta.

A hattyú, aki egy pillanat alatt jókora távolságot megtett visszanézett, hogy lássa, a varjú hogyan halad. Amikor látta, mennyire lemaradt, kimerült és már alig képes a víz fölött repülni megszánta és segített neki.

– Te, varjú! Mi ennek a különleges repülésnek a neve, amit most mutatsz be? A szárnyaid és a csőröd folyamatosan a vízbe ér. – kérdezte tőle.

– Ó, tisztelt uram, mi csak varjak vagyunk. Károgva ide-oda szállunk. Ó, hattyú! Most nálad keresek menedéket, az életemet a kezedbe helyezve! Kérlek, vigyél vissza a szárazföldre! – kérlelte a varjú a repüléstől fáradtan, nem látva az óceán szélét. Ezután pedig kimerülten a tengerbe zuhant.

– Hogy van az, hogy korábban olyan hangosan dicsőítetted magadat? Emlékszel? Azt mondtad, száz különböző stílusban fogsz repülni. Hogy lehet, hogy most meg fáradtan a vízbe zuhantál? – kérdezte tovább a hattyú sajnálatot érezve a halál szélén álló varjútól.

– A család pazar ételmaradékait ettem, és azt gondoltam, Garudával azonos szinten állok, nem foglalkoztam a többi varjúval, és más madarakkal sem. Most viszont a menedékedet keresem, az életemet a rendelkezésedre bocsátva. Kérlek, vigyél ki a partra, ments meg e szerencsétlenségtől! – kérlelte a teljesen elgyengült varjú.

A hattyú szó nélkül felemelte, a hátára tette, és elkezdett vele a part felé repülni. A varjú halál közeli állapotban, teljesen érzéketlenül, csuromvizesen, a félelemtől remegve borzalmasan nézett ki és csak sírt a hattyú hátán, aki sebesen visszarepült vele oda, ahonnan korábban elindultak. Miután óvatosan letette, megnyugtatta és gyorsan tovább repült a Manasa tó irányába.

[Śalya ezután azt mondta Karṇának, hogy ahogyan a *vaiśya* gyerekek maradékait fogyasztva a varjú büszkévé vált és így nem tisztelte a vele egy szinten és a nála magasabban állókat, úgy Dhṛtarāṣṭra fiainak maradékain élve Karṇa is büszke lett és azt gondolta, alkalmas arra, hogy Kṛṣṇával és Arjunával harcoljon.]

Időnként azt látjuk, hogy nagy személyiségek kegyét megkapva, s így felemelkedve néhány *kākajana*, varjúszerű ember büszkévé válik és elfelejti, honnan indult el. Miután a hattyúszerű *parama-haṁsa bhakták* társaságát egy rövid időre megkapták úgy gondolják, hogy a társaiknál jóval magasabban, valószínűleg a *parama-haṁsa bhaktákkal* azonos szinten állnak. Az *anusāra*, az Úr *bhaktáinak* tanítása követése helyett az *anukāra*, az olcsó utánzás gyakorlásába fognak. A hattyúszerű személyek menedékét elfogadva átkelhetünk a születés és halál óceánján, de ha megpróbáljuk utánozni őket, akkor biztosan beleesünk és megfulladunk.

garhita ācāre, rohilāma moji',
nā korinu sādhu-saṅga
lo'ye sādhu-veśa, āne upadeśi,
e boḍo māyāra raṅga

Továbbra is gusztustalan tettekbe merülve igazából soha nem voltam egyetlen *sādhu* társaságában sem. Most viszont azért, hogy másokat oktassak, magamra veszem egy *sādhu* öltözékét. Ez *māyā* óriási vicce! – énekli Bhaktivinoda Ṭhākura.

Az odaadás útján az önteltség egy hatalmas akadály. A *Bhagavad-gītában* Kṛṣṇa a büszkeséget démonikus tulajdonságként jellemzi:

dambho darpo 'bhimānaś ca
krodhaḥ pāruṣyam eva ca
ajñānaṁ cābhijātasya
pārtha sampadam āsurīm

Óh, Pṛthā fia! Büszkeség, dölyf, önteltség, düh, durvaság és tudatlanság – ezek a tulajdonságok tartoznak a démoni természethez.

A Nārada Purā (1. 7. 15.) pedig így ír:

ahaṅkāro mahān jajñe māsūyo lobha-hetuka

A büszkeség minden gazdagság lerombolója, a hamis egó és mindenféle kudarc forrása.

A varjúnak végül a versenyzési kísérlet okozta szenvedései miatt nem maradt más lehetősége, mint hogy feladja az önhittségét és a hattyú menedékét keresse. Ehhez hasonlóan ha mi ilyen helyzetben találjuk magunkat, nem marad más választásunk, mint a *parama-haṁsa bhakták* menedéke. Śrīla Raghunātha dāsa Gosvāmī a *Vraja-vilāsa-stavában* a lelki törekvéseinket egy tolvajok által zavart utazáshoz hasonlítja. Raghunātha dāsa azt mondja, ahogyan a varjú a halálhoz közel a hattyút hívta, a mi egyetlen menedékünk is az, ha az Úr hattyúszerű *bhaktáit* hívjuk.

pratiṣṭhā-rajjubhir baddhaṁ kāmādyair vartma-pattibhiḥ
chitvā tāḥ saṁharantas tān aghāreḥ pāntu māṁ bhaṭāḥ

A kéj, a mohóság és a düh útonállói elkaptak, és a hírnévre való vágy köteleivel megkötöztek. Azért imádkozom, hogy Agha démon ellenségének, az Úr Kṛṣṇának a hős *bhaktái* legyőzzék elrablóimat és vágják el ezt a kötelet!

Śrīla Sanātana Gosvāmī a következőt mondta az alázatosság hasznáról:

yenāsādharaṇāśaktā-dhama-buddhiḥ sadātmani
sarvotkar ānvite 'pi syād buddhais tad dainyam iṣyate

Még ha valaki nagyon emelkedett helyzetben is van, önmagát nagyon alkalmatlannak és alacsonyrendűnek gondolva alázatosnak kell lennie.

yayā vācehayā dainyaṁ matyā ca sthairyam eti tat
tāṁ yatnena bhajed vidvāṁs tad-viruddhāni varjaye

Egy bölcs embernek meg kell próbálnia beszédében, tetteiben és gondolataiban is alázatosnak lennie, s el kell kerülnie mindent, ami az alázatossággal ellentétes.

dainyaṁ tu paramaṁ premṇaḥ paripākeṇa janyate
tāsāṁ gokula-nārī ām iva kṛṣṇa-viyogata

Ahogyan azt Gokula hölgyei Kṛṣṇától való távollétének példájából láthatjuk, az alázatosság a Kṛṣṇa iránti szeretetben való fejlettségből származik.

paripākeṇa dainyasya premājasraṁ vitanyate
parasparaṁ tayor itthaṁ kārya-kāraṇatekṣyate

Az érett alázatosság Kṛṣṇa iránti szeretetet eredményez, s a kettő ok és okozati kapcsolatban áll egymással. 🕉

Forrás

Śrīla Raghunātha dāsa Gosvāmī: *Śrī Vraja-vilāsa-stava*. Angol fordítás: Kuśakratha dāsa. The Krishna Institute. Los Angeles. 1987.

— Śrīla Sanātana Gosvāmī: *Śrī Bṛhad-bhāgavatāmṛta*. Angol fordítás: Kuśakratha dāsa. Krishna Library. Culver City California. 1990.

— Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Bhagavad-gītā*. Angol fordítás és magyarázatok: A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. Bhaktivedanta Book Trust. Bombay. 1995.

— Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Mahābharata*. Angol fordítás: Manmatha Nath Dutt. HC. Das. Calcutta. 1896.

— Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Bṛhan-nāradīya Purāṇam*. Kevalaram Chatropadhyaya. 1895. Szanszkrit bengali fordítással

— Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: Nārada Purāṇa. Angol fordítás: Motilal Banarshidass. 1995. Delhi

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.